

ת"פ (באר שבע) 17995-06-22 - מדינת ישראל נ' מוחמד זבידה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 17995-06-22 מדינת ישראל נ' זבידה

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גל קנדלקר

נגד

הנאשם מוחמד זבידה

ע"י ב"כ עו"ד ויקטור אוזן

גזר דין

" סמים הם מאבות החולי החברתי בן דורנו ומזמן. אם רצית להרוס חברה בריאה טע בה גידולי חולי הרסני זה. די בכך כדי להביאה אל עברי פי פחת. אויבי כל אומה לא צריכים לנצה במטוסים שריון ופגזים יקרים. מספיקה מנה להריח לבלוע אולי מחט. מספיק שנעריה ונערותיה אנשיה ומשפחותיה יהיו מכורים. מי שמכור - ימכור את אביו ואמו מולדתו ומדינתו, את ילדיו שלו. מי שמכור ולא ידע זאת עד כלאו, יפגע, יבזוז, ינצל, ימכר לעבדות מינית או אחרת מתחנן למנה, מתחייב לשתיים, וחוטף מנה אחת אפיים. תחילתם בקלים וסופם באובדן ועלפון חושים. עבירות רכוש, אלימות ומין. הפיתוי עצום. הריק קסום. הכסף קל. החוב כבד. תאבד נערה חושיה וחייה באובדן שליטה, תאבד משפחה יקיריה במאבק ארגוני פשיעה ומפגן שליטה. תחילתו בפשיעה, סופו בהרשעה. הסקרנות מהשטן. הדוד סם. הרס אדם וכל עם."

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נ"ח), תשל"ג-1973. (להלן: "החוק").

2. בהתאם לחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, ביום 5.6.2021, בשעה 22:39 או בסמוך לכך, נהג הנאשם על כביש 40 מכיוון דרום לצפון ברכב מסוג אאודי מ.ר. 1612972 (להלן: "הרכב").

3. באותו מעמד, החזיק הנאשם על רצפת הרכב בחלקו האחורי, בסמים מסוכנים, במשקלים שונים, **סם מסוג קנבוס במשקל נטו של 200.5 גרם, וסם מסוכן מסוג MDMA**

במשקל נטו של 0.3827 גרם, החזקת הסמים הייתה שלא לצריכה עצמית, וללא היתר כדן או רישיון מאת המנהל. הכול כאמור בכתב האישום המתוקן .

תמצית תסקירי שירות המבחן:

4. בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 8.11.23 , עולה כי הנאשם בן 43, נשוי ואב לארבעה ילדים בגלים 3-16, אשר אחת מבנותיו סובלת מקשיים רפואיים בכף הרגל, וקשיי הליכה מזה חמש שנים בשל רשלנות רפואית. הנאשם עובד כאחראי מחסן שכיר בחברת "א.א טבק שיווק" בעיר פתח תקווה, ובנוסף הינו בעל עסק פרטי של קלייה בעיר כפר קאסם .

הנאשם נעדר הרשעות בפלילים מלבד התיק הנוכחי, מודה בביצוע העבירה, אולם מתקשה לקבל אחריות מלאה על התנהגותו עוברת החוק. באשר לגורמי סיכוי לשיקום, ציין שרות המבחן כי **קיים סיכון להישנות התנהגותו הבעייתית של הנאשם**, ונמנעים מהמלצה שיקומית בעניינו.

5. בתסקיר שירות המבחן מיום 28.1.24 עולה כי, נבחנה השתלבותו של הנאשם בקבוצה טיפולית בתחום ההתמכרות, הנאשם לא נמצא מתאים נוכח שלילת צורך בטיפול כזה על ידו, תואמו לנאשם שתי בדיקות שתן, לראשונה לא הגיע, **ובבדיקה השנייה נמצאה חיובית לסם מסוג אקסטזי, חשיש ואמפטמינים**.

6. בתסקיר שירות המבחן מיום 2.4.24 עולה כי, נקבעו לנאשם שתי בדיקות שתן נוספות, לראשונה לא הגיע עקב מחלה (הציג אישור) ובבדיקה השנייה מיום 19.3.24 , אליה התייצב הנאשם, תוצאותיה העידו על ניקיון מכל סוג של הסמים אשר נבדקו, באשר לסוגיית אי הרשעה, שרות המבחן מציין כי, הנאשם אינו מודע למשמעות והשלכות ההרשעה על חייו, אך הביע חשש כי ההרשעה תפגע בפרנסתו.

7. לאור האמור ונוכח העובדה, כי לא הוצגו בפני שרות המבחן, מסמכים המעידים, על פגיעה קונקרטית, מעצם הרשעתו של הנאשם בדין, שרות המבחן לא המליץ על אי הרשעה, אולם המליץ לקחת בשיקולי הענישה את מצבו המשפחתי, של הנאשם, וחשיבות שמירתו על תפקוד תעסוקתי.

חוות דעת ממונה:

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, שהתקבלה בעניינו של הנאשם ביום 24.12.24 , עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ראיות לעונש

8. המאשימה הגישה רישום תעבורתי (סומן 1/ת)

9. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה (סומנו 1/נ-6/נ)

טיעוני הצדדים

10. **המאשימה** הגישה טיעוניה בכתב ובעל פה .

11. **המאשימה** הפנתה לערך החברתי שנפגע ממעשיו של הנאשם, והוא הגנה על שלום ובריאות הציבור, מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים ומניעת נזקים כלכלים וחברתיים עקיפים.

12. **ב"כ המאשימה**, תיאר את העבירה שבוצע על ידי הנאשם, עתר למתחם ענישה ראוי, הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. וצרפה פסיקה בנוגע למדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

13. המאשימה הפנתה לעברו התעבורתי המכביד של הנאשם הכולל 27 הרשעות.

14. **המאשימה** הפנתה לתסקיר שרות המבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם, מודה בביצוע העבירה , אך מתקשה לקבל אחריות על מעשיו, והעובדה כי שרות המבחן לא המליץ על אי הרשעה ואף, לא בא, בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

15. **בסיום טיעוניה עתרה המאשימה** לענישה בשליש התחתון של המתחם, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס כספי משמעותי, פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה של הנאשם, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

תמצית טענות ההגנה :

16. **מנגד ב"כ הנאשם**, הפנה לפס"ד של המוטב בדין, אבו כף (ת"פ 9225-11-21), אליו התייחסה המאשימה בטיעוניה, וטען כי יש להבחין לקולה בעניינו של הנאשם, נוכח העובדה הנאשם נעדר עבר פלילי, לעומת מקרה אבו כף, שם דובר על נאשם שלחובתו מס' הרשעות בעבירות סמים.

17. עוד הוסיף, כי מדובר במעידה חד פעמית, הנאשם נעדר עבר פלילי ובעל נסיבות משפחתיות מיוחדות, החי חיים נורמטיביים, מתפרנס ודואג למשפחתו.

18. **ב"כ הנאשם** בהתייחסו לתסקיר שרות המבחן טען כי, שירות המבחן לא ממליץ על אי-הרשעה אך מבקש מביהמ"ש לקחת בחשבון את שמירת התא המשפחתי ואת חשיבות השמירה על הרצף התעסוקתי.

19. לסיכום טיעוניו ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט, להתחשב בנאשם ושחרף הרשעתו בעבירה של החזקת סם יש מקום לתת לו הזדמנות להמשיך באורח חייו. הנאשם למד את הלקח, הוא בוש ונכלם. פסילה בפועל של רישיונו תפגע בפרנסתו, **הנאשם עובד כנהג מפיק סחורה, לסיים טען ב"כ הנאשם** כי פסק-הדין צריך לנוע בין אי-הרשעה לבין מאסר על תנאי בתוספת פסילה על תנאי, ואם יש צורך גם של"ץ.

20. **הנאשם**, הביעה חרטה על מעשיו, וציין כי זו הפעם ראשונה בחייו שנמצא במצב זה, הוא חש בושה, הוסיף כי הוא גאה במשפחה שבנה, באשתו וילדיו, הוסיף כי הוא מצר על כך שהתקשה להגיע לפגישות עם קצינת המבחן, לאור האשפוז והטיפול הבריאותי.

דין-שאלת אי הרשעה :

21. בסוגיית ההרשעה או ביטולה קבע בית-המשפט העליון בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97), כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

22. יישום המבחנים בדבר אי הרשעת הנאשם האמורים למקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם בדין.

23. **במסגרת עפ"ג (מחוזי ב"ש) 27326-12-21 יצחק קיזר נ' מדינת ישראל (נבו) 09.03.2022 יש לבחון חומרת העבירה ביחס לדרגת הוכחת הנזק הקונקרטי:**

"ניתן גם בעבירה שכזו להיעזר במקבילית כוחות: ככל שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, כך יידרשו נימוקים אישיים משמעותיים ביותר ומטבע הדברים יקשה על ההגנה להוכיח כי הפגיעה הנובעת מההרשעה אינה מידתית. מנגד, על הקצה השני של המדרג, ככל שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה, כי אז יקל יותר להניח תשתית להראות כי הפגיעה כתוצאה מההרשעה אינה מדתית ופחות יידרש העושה להצביע על נזקים קונקרטיים ויכול וניתן יהיה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר [השוו: עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.12.2020); ע"פ (מרכז) 24457-03-15 גוטרמן ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.8.2015)]."

24. בעניין ע"פ 8528/12 אלירן צפורה נ' מדינת ישראל (נבו 03.03.2013) :

"על בית המשפט לבחון, בראש ובראשונה, את השאלה **האם סוג העבירה**

וטיבה, על רקע הנסיבות הקונקרטיות של המקרה, מאפשרים להימנע מהרשעה. בשלב השני, יש להידרש לשאלה, האם עצם ההרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם, וכפי שנקבע בעניין ביטון, על בית המשפט להשתכנע "כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב" ... עוד נקבע, כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד."

25. באשר לסוג העבירה ונסיבותיה, סבורני כי מדובר בהחזקת סמים. האינטרס הציבורי הוא לקיים ענישה מרתיעה לרבות צופה פני עתיד, דהיינו לא ניתן להשית מאסר מותנה כשמבוטלת הרשעה.

26. באשר לדרישה בדבר הוכחה לפגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם לא שוכנעתי כי ההרשעה עלולה לפגוע בשיקומו ובתעסוקתו באופן משמעותי, אשר תטה את הכף לביטול ההרשעה, ואף, לא הוצגו כל מסמכים, לתמיכה בטענה זו.

27. האינטרס הציבורי, גובר, ולא ניתן לפסוח על ההרשעה שהיא ביטוי לפגיעה בערכים המוגנים שרחוקה הדרך עד יהיו מוגנים, וודאי לא יהיו מוגנים באי הרשעה. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים, הרשעת הנאשם תיוותר על כנה.

28. יובהר כי שיקולי "אי הרשעה" במקורם הסטטוטורי העצמאי השונה, נפרדים ועצמאיים משיקולי ענישה לפי חוק העונשין, אך בשיקולי הענישה ניתן להתייחס וליתן להם משקל במכלול הנסיבות.

מתחם העונש ההולם:

29. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

30. עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמה של הנאשמת ובין סוג ומידת העונש המוטל עליה (סעיף 40ב לחוק העונשין).

31. הערכים המוגנים בעבירות סמים הם הגנה על בריאות הציבור ועל שלומו הפיזי והנפשי מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. חקיקת חוקי הסמים נועדה לעקור נגע הסמים מהשורש. ייצור, הפצה, סחר וכן שימוש בסמים טומנים בחובם פוטנציאל לנזק רחב, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות אלא לחברה כולה - צרכן הסמים,

משפחתו, והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית פעמים רבות לעבירות הסמים.

32. עבירות הסמים פוגעות גם בערכים מוגנים נוספים, שהנם שמירה על הביטחון הכללי של הציבור ועל רכושו, שכן הקשר בין שימוש בסמים לבין קשת רחבה של עבירות רכוש ואלימות הנו קשר ידוע וברור, כך שעבירות הסמים הן נזק לחברה במגוון תחומים זאת מלבד הרס הנוער ופגיעה בעתידו לא אחת.

33. יצוין בכלליות כדי הבנת הנזקים לחברה כולה, כי הסמים טומנים בחובם גם סיכון ביטחוני כי בעבור סמים מתבצעות עבירות גם בתחומי הביטחון.

34. יצוין כי לא אחת במדינות השונות מברחי סמים עוסקים גם בהברחות אמל"ח, וסחר בסמים מממן גם אמל"ח טרור והלבנות הון ברמה הבינלאומית. המקרה הפרטי הוא חלק ממארג שלם של עבירות הסמים מ"היבואנים" הסוחרים ועד משתמשי הקצה.

35. לעניין זה ראו ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** [פורסם במאגרים] (4.7.12), והדברים יפים גם בהשלכה על גידול הסם:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. יצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.."

36. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בחלקם, עולה התמונה הבאה:

(a) בע"פ 41634-10-14 לסרי ואח' נגד מדינת ישראל (18.3.15), הנאשמים הורשעו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיקו סם מסוג קנבוס במשקל של 230 גרם נטו. בית-משפט השלום הטיל על הנאשמים מאסר לתקופה של **5 חודשים בדרך של עבודות שירות**, מאסרים על תנאי, פסילת רישיון על תנאי וקנס. בית-המשפט המחוזי דחה ערעור הנאשמים.

(b) בע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בגין החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית במשקל 1.688 גרם וכן יחידת סם קוקאין במשקל 0.4185 ג'. בית משפט השלום הסתפק בענישה צופה פני עתיד, קנס ופסילה אך בית המשפט המחוזי קבע מתחם **עונש הנע בין 6-12 חודשי מאסר**, חרג מן המתחם מטעמיו שם וגזר על המערער 2 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

(c) בת"פ (קריות) 20685-11-16 **מדינת ישראל נ' לאופר** (24.6.18), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובהחזקת כלים להכנת סם, בכך

שהחזיק סם מסוג קנבוס במשקל של כ-300 גרם ומשקל אלקטרוני. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה, כל שהנאשם ירצה 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

(d) בת"פ (ירושלים) 15744-01-19 **מדינת ישראל נ'ראיד עואודה** (18.11.19) - הנאשם הורשע בהחזקת 20 יחידות של סם מסוג MDMA שלא לצריכה עצמית. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר על-תנאי ושל"צ נרחב, ועד ל-6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות, וגזר על הנאשם 300 שעות של"צ, צו מבחן, מאסר על תנאי, קנס ופסילה על תנאי.

ניתן לראות שבכמות של עשרות גרם בודדות מושת עונש שונה מדוגמאות המובאות להלן.

(e) ת"פ (י-ם) 16926-04-16 **מדינת ישראל נ' כף** (פורסם בנבו, 3.7.16), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית במשקל של 20.109 גר'. נגזרו עליו 3 חוד' מע"ת וקנס.

(f) בת"פ (ת"א) 24100-09-13 **מדינת ישראל נ' קונפורטי** (פורסם בנבו, 2.4.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 54.14 גר' לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

(g) ת"פ (ראשל"צ) 41846-05-13 **מדינת ישראל נ' רובין** (פורסם בנבו, 15.9.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס בדף נייר במשקל של 0.2 גר', קנבוס בשקית ניילון במשקל של 5.64 גר' וצמח קנבוס במשקל של 50.80 גר' נטו וזאת לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

37. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כקבוע בסעיף 40ט.א) לחוק, יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

a. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך, שמדובר בסמים מסוכנים שהנאשם החזיק ברכבו, האחד מסוג קנבוס בכמות **200 גרם נטו**, פי 10 מכמות שהוגדרה לשימוש עצמי אך גם לא מהגבוהות בחומרתן, **וסם מסוג MDMA** במשקל נטו של 0.3827 גרם.

b. מנגד, אין מדובר בנאשם שנקלע לאירוע חברתי ונסחף אלא במי שמודע היטב לעבירה מושא האישום, ההחזקה היא ברכבו בכמות שחורגת מהשימוש העצמי משמעותית. העובדה כי התפיסה ברכבו אף היא כשלעצמה נסיבה לחומרה, וכמי

שבבדיקה זו או אחרת על פי שירות המבחן לא נמצא נקי מסמים , נראה כי הסיכון גדול ופוטנציאל הנזק צריך להילקח בחשבון.

c. לאור האמור, ובהתייחס לפסיקה המנחה בבית משפט המחוזי בבאר שבע, וכן העובדה כי אין מדובר בגרמים מועטים אלא ב200 גרם קנאביס וקיומו אם כי מינורי של סם מסוכן אחר **כימי** , מתחם הענישה ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבות המתוארות נע **בין מספר חודשי מאסר קצר שניתן לבצען בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר ברף העליון** זאת לצד מאסר על תנאי ורכיבי ענישה נוספים . במקרה זה הנאשם מצוי ברף הנמוך של מתחם העבירה.

38. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40יא. לחוק). במסגרת זו יש ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

(a) **פגיעת העונש בנאשם** - בן 43, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים 3-16, אשר אחת מבנותיו סובלת מקשיים רפואיים בכף הרגל, וקשיי הליכה מזה חמש שנים בשל רשלנות רפואית. את הנאשם עובדה זו לא הטרידה לא בעת ביצוע העבירה ולא עת התגבש העונש כשהוא נשלח לתסקיר או לממונה על עבודות השירות.

(b) הנאשם הודה בעבירה המיוחסת, וקיבל על עצמו הדין.

(c) **חלופי הזמן** - העבירה בה הורשע הנאשם בוצעה **לפני למעלה מ-3 שנים.**

(d) הנאשם נעדר עבר פלילי .

(e) **הנאשם מצוי ביציבות תעסוקתית** ויש לשקול היטב ניתוקו מימנה לפרק זמן ארוך , גם ביחס להשלכות הענישה, על פרנסת משפחתו, הסמוכה על שולחנו.

(f) **שירות המבחן לא המליץ על של"צ ובאין התאמה והסכמת שירות המבחן עונש זה אינו יכול להילקח בחשבון .** בעבירה ונסיבותיה ובמכלול השיקולים, אין להורות על עונש צופה פני עתיד בלבד.

(g) לא התקיים הליך שיקום הכולל גמילה מסמים ומעקב מקצועי ארוך טווח. האינטרס הציבורי אינו מצדיק מחילה וסלחנות כלפי **200 גרם קנאביס ברכב.** במיוחד כשהנאשם **שכיר - נהג הסעות.**

39. נתתי דעתי לכל טענות הסנגור, אך נראה כי לא ניתן להציב בפני בית המשפט עובדה שתוצאתה אינה מתיישבת עם הראוי והולם במכלול השיקולים, הנאשם בחוסר שיתוף פעולה

מכשיל גם את טענות הסנגור המבקש הגנתו.

40. כל ענישה שיש בה צורך בהרתעת היחיד והרבים במיוחד בכל הנוגע לסמים בכבישי הארץ, אינה יכולה להסתפק בענישה צופה פני עתיד. שיקומו של הנאשם משימוש בסמים חייב להיעשות בליווי מקצועי ולא באמירות בעלמא. שירות המבחן אינו נוטל סיכון לעבודות של"צ. נמצאו בבדיקה של הנאשם סימנים לאקסטזי, חשיש ואמפטמינים.

41. סטייה ממתחם הולם תישמר למקרים החריגים והראויים של שיקום גמילה תחת מעקב ופיקוח, קבוצה טיפולית, המלצות שירות המבחן, הליכה לממונה על עבודות שירות באשר יחליט בית המשפט וכל אלו **לא התקיימו** במקרה דנן.

42. בית המשפט לקח בחשבון את המלצת שירות המבחן במסגרת העונש להתחשב ביציבות התעסוקתית ואינו סבור כי עונש מוחשי קצר יחסית לרבות בחישוב ריצוי העונש בסופו של יום, יגרום לאובדן תעסוקתו, והרתעת היחיד והרבים תביא לשיקול כדאיות העבירה ובכך יסכן פחות את הציבור ונוסעיו כשהפיתוי לשימוש עצמי סמוך לנהיגה גדול מעבר לפוטנציאל הסחר המצוי בעבירה של החזקה שלא לשימוש עצמי.

43. רכיב הקנס התחשב כמצוות המחוקק בהיות הנאשם שכיר בתחום ההסעות. לא הוצגו תלושי משכורת אך בית המשפט לא הכביד יתר על המידה הדין בנסיבות המשפחה ו**נכות הילדה**. מתחם העונש ההולם הראוי לעניין הקנס בעבירות הסמים הינו חלק מתפיסת התכלית הפיננסית של עולם הסמים והבנתה. מדובר בכסף קל לכן רכיב ענישה כספי חייב להרתיע אף הוא את היחיד ואת הרבים לתכלית כלכלית זו בראיה עקרונית ובהתאמה אישית.

44. בשל המאסר בפועל וניתוק הנאשם ממקום עבודתו גם אם לפרק זמן קצר אך הכרחי, לא אפגע יתר על המידה בכלכלת משפחתו בנסיבות המתוארות על ידי הסנגור, ולא אפסול רישיונו בפועל, אולם אחמיר בפסילה על תנאי, זאת הגם שמן הראוי היה לשקול פסילת הרישיון בפועל ולו לפרק זמן קצר, דווקא בשל היות הנאשם נהג הסעות שעליו חלה חובה יתירה ואחריות כפולה ומידת ההקפדה הציבורית על ריחוקו מסמים מחייבת הרתעה פי כמה.

45. במיוחד שקלתי שיקולי הרתעת הרבים, ובכללם הרתעת נהגי ההסעות בחברה בה הנאשם עובד ובחברות ההסעה הרבות, שנגישותן לציבור הנוסעים, לתנועה ממקום למקום, למשלוחים הנהוגים באמצעותם, לנסיעה בכבישי הארץ. ריחוק מסמים בהקשרם של אלו במיוחד מקיימים חובה ואינטרס ציבורי לצמצם הסיכון ולהרתיע עוברי עבירות בתחום הסמים בהקשר לכלי רכב בכלל ולנהגי הסעות בפרט.

46. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, לחומרה ולקולא, גוזר אני על הנאשם את

העונשים הבאים:

□ **3.5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.** בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע העבודות בית החולים תל השומר- מרכז רפואי שיבא, הנאשם ירצה עונש זה החל מיום 2.3.25. על הנאשם להתייבץ ביום זה עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות.

□ הנאשם ירצה את עונש עבודות השירות עד 6 שעות ליום כפוף להוראות הממונה על עבודות השירות.

הובהר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר הנחיות הממונה על עבודות השירות או מי מטעמו, ותוגש בקשה להפקעת מאסרו זה, הרי שיוכל בית המשפט לקבוע כי יתרת המאסר תרוצה מאחורי סורג וברח.

□ מאסר על תנאי בן 6 חודשים לתקופת תנאי של 3 שנים מהיום, אם יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים התשל"ג-1973.

□ מאסר על תנאי בן 3 חודשים לתקופת תנאי של 3 שנים מהיום, אם יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים התשל"ג-1973.

□ קנס כספי בסך של 3,500 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל ביום 10.3.25 ובכל עשירי בחודש לאחריו. לא ישולם תשלום במועד, תועמד יתרת הקנס לפירעון מיד.

□ התחייבות בסך של ₪ 5,000 שלא יעבור הנאשם עבירת סמים על פי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 במשך 3 שנים מהיום.

□ פסילה על תנאי - אני מורה על שלילת רישיון הנהיגה של הנאשם, שלילה בת 6 חודשים על תנאי, וזאת למשך תקופה של 3 שנים מהיום, והתנאי שלא יעבור במשך תקופת התנאי כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

• תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.

• תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או,

073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)

מוצגי הסמים יושמדו . אם ישנם מוצגים אחרים בתיק הללו יושבו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת הקצין הממונה על החקירה או מפקד תחנת המשטרה הרלוונטית .

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

גזר הדין יועבר על ידי המזכירות לממונה על עבודות השירות .

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.